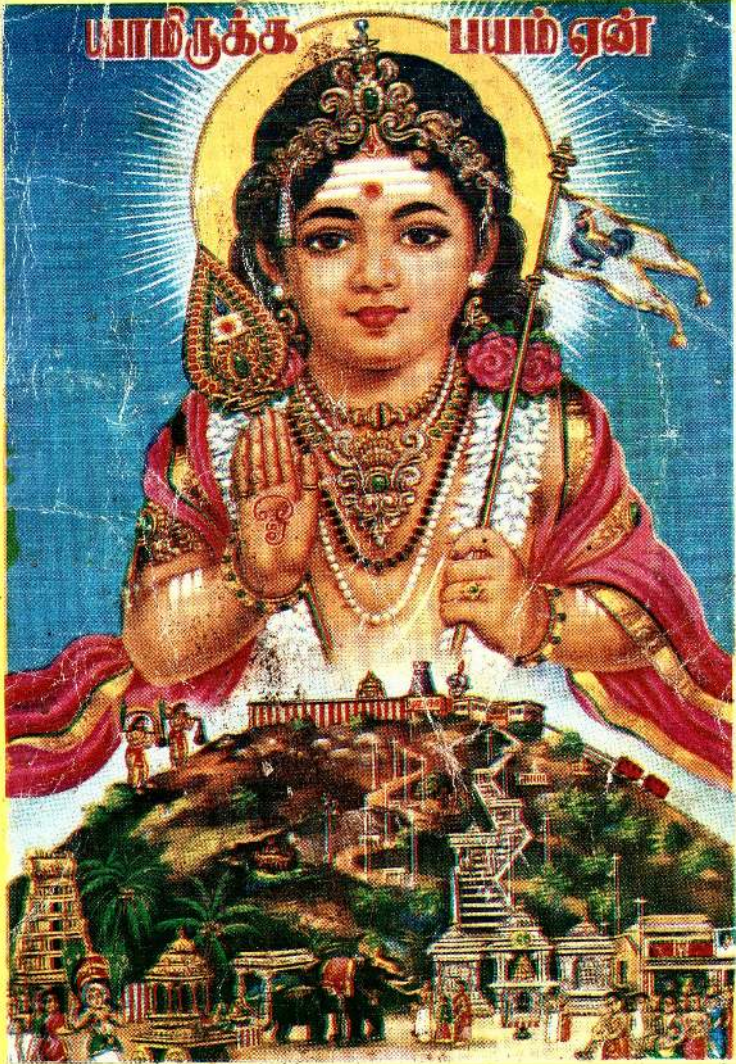

பாமிருக்க பயம் ஏன்

யாழ்ப்பாணம், மாதகல்

அமரர் திரு. செல்வையா சங்கரப்பிள்ளை அவர்களின்

ஞானவு மலர்

22.04.2005

சுமர்ப்பணம்

மனிதருள் மாணிக்கமாய் அன்பு நிறைந்த
பேரொளியாய் இன்சொல் பேசி அன்புடன்
எம்மைப் பேணிக்காத்து
பண்புடனும், பாசத்துடனும், நேசத்துடனும்
இன்முகத்தினனாய் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
இன்று வானுறையும் தெய்வமாகிவிட்ட
எமது அன்புத் தெய்வத்தின்
திருப்பாதங்களுக்கு இச்சிறுமலரினைக்
காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்
மனைவி, மக்கள்,
மருமக்கள், பேரர்

பஞ்ச புராணம்

விநாயகர் துதி

மூவுக வாகன மோதக ஹஸ்த
சாமர கர்ண விளம்பித சூத்ர
வாமன ரூப மஹேஸ்வர புத்ர
விக்ன விநாயக பாத நமஸ்தே

தேவாரம்

அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐயனும் நீ
அன்பு டைய மாமனும் மாமியும் நீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ
ஒரு குலமும் சுற்றமும் ஒருரும் நீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்றுவாய் நீ
துணையாய் என் நெஞ்சம் துறப்பிப்பாய் நீ
இப்போன் நீ இம்மணிநீ இம் முத்தும் நீ
இறைவன் நீ ஏறுர்ந்த செல்வன் நீயே

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பாஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனென் தனக்குச்
செம்மையேயாய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரண்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந்தாயைத்
தொண்டனென் விளம்புமா விளம்பே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயில வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

வேதநாயகனே போற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி
மாதொரு பாகா போற்றி மறு சமயங்கள் மாளப்
பேதகம் செய்வாய் போற்றி பிஞ்சுகா போற்றியான் செய்
பாதகம் அனைத்தும் தீர்க்கும் பராபரா போற்றி போற்றி.

திருப்புகழ்

உம்பர் தருதேனுமணிக் கசிவாகி
ஒண்கடலில் னேமுதத் - துணர்வூறி
இன்பரசத்தே பருகிப் பலகாலும்
எந்தனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே
தம்பி தனக்காக வனத் - தணைவோனே
தந்தை வலத்தாலருள்கைக் - கனியோனே
அன்பர் தமக்கான நிலைப் பொருளோனே
ஐந்து கரத்தானைமுகம் - பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றுவம் வேள்வி மலக
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

சீரியவாழ்வு வாழ்ந்த செம்மல் செல்லையா சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள்

மானிலம்	போற்றும்	மாதகல்	தன்னில்
மதிப்புறு	குலத்தில்	தோன்றிய	செம்மல்
செல்லை	யாவெனும்	சீரு	குணத்தோன்!
தங்கரத்	தினத்தைத்	திருமணம்	செய்து
இல்லற	மென்னும்	நல்லறந்	தன்னில்
இனிதுமே	வாழ்ந்து	இனியநற்	புதல்வராம்
சங்கரப்	பிள்ளை	கந்தசாமி	யொடு
தம்பையா	நடராசா	எனும்நற்	புதல்வரைப்
பாரோர்	போற்றப்	பெற்று	மகிழ்ந்தனர்
பிள்ளைகள்	யாவரும்	பொன்போல்த்	திகழ
பேணியே	வளர்த்துப்	பெருமகிழ்	வெய்தினர்
கல்வியே	புகட்டிக்	களிப்பும	எய்தினர்
சங்கரப்	பிள்ளையெனும்	சால்புறு	மகனை
விரும்பியே	விக்னேஸ்	வரவித்தியா	சாலைக்
கல்வியைத்	தொடர	காலடி	பதித்தனர்
சங்கரப்	பிள்ளையும்	சங்கையாய்க்	கற்றுக்
கல்வி	கேள்வியில்	வல்லவ	ரானார்
கற்றுத்	தேறிக்	கட்டினம்	காளைபோல்
திகழ்ந்து	வரும்	காலையில்	சிறப்புறு
தொழிலாய்க்	கமழும்	செய்து	யாவரும்
என்றும்	போற்றும்	எழில்தரு	செல்வம்
நன்றாய்ப்	பெற்று	நயந்து	இருக்கையில்
மாதகல்	ஊரிலே	மாண்புடன்	விளங்கிய
வினாசித்	தம்பியும்	தங்கநல்	முத்துவும்
தவத்தால்	பெற்றநல்	இலட்சுமி	தன்னை
கைத்தலம்	பற்றியே *	கல்யாணம்	செய்தார்
கல்யாண	வாழ்வு	கற்கண்டா	யமைய
நாகேந்திர	ராசா	நாகேஸ்	வரியும்
நாகம்	மாவொடு	சரஸ்வதி	தானும்
பாலச்	சந்திரன்	கணேச	லிங்கம்

ஆகிய	புதல்வரை	அவனியில்	பெற்று
அளவிலா	மகிழ்வில்	ஆழ்ந்து	மூழ்கினர்
சிறப்புடன்	வாழ்ந்த	சிரேஷ்ட	புதல்வன்
நாகேந்திர	ராசா	பரமேஸ்	வரியைக்
கல்யாணஞ்	செய்துமே	களிப்புறு	நாளில்
நந்த	குமாரி	நிர்மலா	தேவி
பிரபா	கரனொடு	சந்திர	வதனியாம்
தவத்திரு	புதல்வரைத்	தரணியில்	கண்டு
உள்ளம்	உவப்ப	உயிராம்	பேத்தி
நந்த	குமாரி	நல்வாழ்வு	அமைய
சுதா	சங்கரைத்	திருமணம்	செய்தபின்
அந்தகன்	கொடுமையால்	சுதா	சங்கரும்
விண்ணுல	கெய்தச்	சங்கரப்	பிள்ளை
தம்பதி	யிருவரும்	கவலையில்	மூழ்கினர்
இரண்டாம்	பேத்தி	நிர்மலா	தேவி
விஜய	குமாரை	விருப்புடன்	மணக்க
இன்புற்று	மகிழ்ந்தவர்	இன்னலை	மறந்தனர்
இவர்கள்	இப்போ	இத்தாலி	நாட்டவர்
பிரபா	கரனொடு	சந்திர	வதனி
சேர்ந்துமே	வாழும்	பேறு	பெற்றனர்
இரண்டாம்	பிள்ளையாம்	நாகேஸ்	வரியும்
வேலுப்	பிள்ளையை	வதுவை	செய்து
ரவிச்சந்	திரனொடு	சந்திர	குமாரும்
சுதா	கரனுடன்	விஜய	குமாரும்
சிவகு	மாரொடு	துர்கா	தர்சினி
ஆகிய	பிள்ளைகள்	அவனியில்	கண்டனர்
கவிதாவை	மணந்த	ரவிச்	சந்திரன்
பிரணவன்	மோகன்	ராஜைப்	பெற்றனர்
இவர்கள்	யாவரும்	ஜேர்மனில்	உள்ளனர்
சயந்தினி	தன்னைத்	திருமணம்	செய்த
சந்திர	குமாரும்	இத்தாலி	வாழ்வினர்
சுதா	கரன்	நிசாந்	தினி
தம்பதி	மூலம்	நிவே	ஐனைக்

கண்டு	உவகை	கொண்ட	வேளையில்
இத்தாலி	நாட்டில்	விஜய	குமார்
நிர்மலா	தேவி	தம்பதி	மூலமும்
சிவ	குமார்	துர்க்கா	தர்சினி
இத்தாலி	வாழ்வில்	இறும்பு	தெய்தினர்
மூன்றாம்	பிள்ளையாம்	நாகம்	மாவும்
குணபா	லனெனும்	குணாளனை	மணக்க
பத்ம	ராஜ்	பத்ம	லோசனி
பத்ம	சிறியொடு	பத்ம	ராஜி
பத்ம	ரூபன்	பிள்ளைகள்	கண்டனர்
பத்ம	லோஜினி	சிவசுதன்	வாழ்வு
கச்சித	மாகவே	கனடா	விலமைய
பத்ம	சிறி	சிரிதா	இல்லறம்
இங்குமே	யமைய	இன்பம்	பெற்றனர்
நாலாம்	பிள்ளையாம்	சரஸ்வதி	தனக்கு
தவபா	லன்என்னும்	தகைசால்	கணவன்
இல்லத்	தமைய	இனிய	புதல்வராய்
தினேஸ்	குமார்	சதீஸ்	குமார்
சுரேஸ்	குமார்	ரஜீஸ்	குமார்
நிரோஸ்	குமார்	நிறைவுடன்	திகழ
தினேஸ்	குமார்	நிதர்சினி	திருமணம்
பார்த்துமே	பரவசம்	பெற்று	மகிழ்ந்தனர்
ஐந்தாம்	பிள்ளை	பாலச்	சந்திரன்
பரமேஸ்	வரியைப்	பாணிக்	கிரகம்
செய்துமே	நல்லதாம்	கபில்	றாஜ்
அர்ஜினி	தர்ஜினி	பார்த்	திபன்
ஆகிய	பேரரைக்	கண்டுமே	நிதம்
அன்பு	மேலோங்கி	ஆனந்தம்	உற்றனர்
ஆறாவ	தான	அருந்தவப்	புதல்வன்
கணேச	லிங்கம்	அருட்	செல்வியை
மணந்தே	இத்தாலி	வாழ்ந்து	இனிதே
இல்லறம்	சிறப்புற	நடாத்தியே	யங்கு
இன்புறு	வாழ்வு	வாய்க்கப்	பெற்றனர்

இத்தகு	முறையில்	இனியநற்	புதல்வர்
பேரர்	யாவரும்	பெருமை	கொடுக்கச்
சங்கரப்	பிள்ளை	இலட்சுமி	தம்பதி
இவ்வுல	கதனில்	இன்புற்	றிருக்க
இருபத்து	மூன்று	மூன்று	இரண்டா
யிரத்	தைந்து	அன்று	ஏங்கியே
யாவரும்	நொந்து	அலறியே	பதற
அந்தகன்	என்போன்	அபகரித்	தெடுத்துச்
சங்கரப்	பிள்ளையின்	இன்னுயிர்	தன்னை
இறையடி	சேர்த்தான்	இரங்கியே	உறவினர்
உருகி	அழுதனர்	ஊரார்	யாவரும்
பதறியே	அழுதனர்!	பன்னியே	அழுதனர்!
யார்	அழுதும்	பயனே	இல்லை!
விதியை	எவரும்	வெல்ல	முடியுமா?
ஆகவே	எங்கள்	சங்கரப்	பிள்ளை
இவ்வுலகு	விட்டு	இறையடி	சேர்ந்தார்
அமரர்	சங்கரப்	பிள்ளை	என்றுமே
இறையருள்	பெற்றவர்	இனியன	சொல்பவர்
சனசமூக	நிலையத்	தாபராய்	இருந்தவர்
ஞான	வைரவர்	பரிபாலக	ரானவர்
நுணசை	முருகனில்	தண்ணீர்	ஊற்றித்
தாகம்	தீர்த்தவர்	தருமம்	செய்தவர்
பொதப்	பணிதன்னில்	பேர்தனை	எடுத்தவர்
விவசாய	சம்மேளனம்	கிராம	முன்னேற்றச்
சங்கங்கள்	தன்னில்	அங்கம்	வகித்தனர்
இத்தகு	திறலோன்	இன்றிலை	யென
இதயம்	நெகிழுதே!	நெஞ்சம்	துடிக்குதே!
இருப்பினும்	நாங்கள்	இத்திலந்	தன்னில்
ஆறுதல்	கொள்வோம்!	அமைதி	பெறுவோம்!
சங்கரப்	பிள்ளையின்	சிவபதப்	பேறு
என்றுமே	திலைக்கப்	பிரார்த்தனை	செய்வோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

கண்ணீர் த் தீவலைகள்

மனைவீ

மாங்கல்யம் பூட்டி மனமகிழ்ந்த என் கணவா!
மாய்ந்திங்கு யான்வாட மரணித்துப் போனீரே!
ஈங்குமைக் காணாது ஏங்கித் தவிக்கின்றேன்
இன்னுயிரே என்னன்பே எப்போதுமைக் காண்பேன்!
பாங்கான என் கணவா! பார்தாவே என்னை விட்டுப்
பரலோகம் போனதென்ன பதைக்கின்றேன் துடிக்கின்றேன்
தூங்கும் கட்டிலுமோ துயரம் கொள்ளுதையா
தாங்கவே முடியாமல் தவிக்கின்றேன்! தவிக்கின்றேன்.

பிள்ளைகள்

அன்பு காட்டியெமை ஆதரித்து வளர்த்த அப்பா
அவனியல் நிரில்லாமல் ஆற்றாது துடிக்கின்றோம்
தென்பு தருமப்பா தேன்போல் இனக்குமப்பா
துன்பத் துயராலே துவண்டுதாம் வாடுகிறோம்
என்பும் உருகுதையா எமதுருவும் அழிகுதையா
எமன்தான் அழைத்தவுடன் எமைவிட்டு ஏன் பிரிந்தீர்!
இன்பமுகம் காட்டியே இனியகதை சொல்லீரே
இனியங்கள் திருவுருவை இவ்வுலகில் காண்போமா

வெளிநாட்டில் வதியும் பிள்ளைகள்

அப்பா! ஆவீ பிரிகையிலே அயல்நாட்டில் இருந்தோமே
அன்பின் திருவுருவே! அவனியல்தாம் காண்போமா
இப்பாரில் உம்மைப்போல் இனியதந்தை வாய்ப்பாரோ!
இங்கிருந்தே உருகியழ எமைவிட்டுப் போனீரோ!
தப்பேதும் யாம்செய்தால் தக்கபுத்தி சொல்பவரே
தரணியில் யாம் உருகியழ சீக்கிரம்நீர் சென்றது ஏன்?
முப்போதும் எமைத்தூக்கி முத்தமிட்ட அப்பாவே!
மூவாயிரம் மைல்தாண்டி முனுக்கிதொந்து அழுகின்றோம்.

மருமக்கள் புலம்பல்

அன்போ டெமையழைத்து ஆறுதல் கூறிடுவீர்
ஆதும் செயலுக்கு அரியவழி காட்டிடுவீர்
தேன்போ லீனீக்கும் எங்கள் தேனான மாமாவே!
தேடியுமைக் காண்பதற்குத் தவியாய்த் தவிக்கின்றோம்
இன்பான பிள்ளைகளை இல்லறத்தே யெமக்காக்கி
ஈந்தஎம் மாமாவை இனியெப்போ கண்டிடுவோம்
வன்புமொழி பேசமாட்டீர் வாருங்களென அழைப்பீர்
வான்மழை போலெமக்கு வாழ்வழி செய்திடுவீர்

அன்புள்ள மாமா! ஆசையுள்ள மாமா!
ஆசையாம் பேரரை அணைக்கின்ற மாமா
தென்புதரும் மாமா தேசம்புகழ் மாமா
தேடியே தவிக்கின்றோம் நாடியோடி வருவீர்.

பேரர்

சின்னஞ் சீறுவயதில் சிங்காரப் பாட்டிசைத்து
தித்திப்பாய்ச் சொல்கின்ற தாத்தாவே எங்குற்றீர்!
அன்னம் போல்நடக்கும் அழகாம் பேரர்களை
அள்ளித் தூக்கிவைத்து அன்புமுத்தம் கொடுப்பீரே!
இன்னம் தங்கள் - எண்ணம் இதயமதில் இருக்குதையா
இனியும்மைக் காணும்நாள் இவ்வுலகில் வருமோதான்
அன்பின் தாத்தாவே ஆசையுள்ள தாத்தாவே
அருமைப் பேரரை அழிவைத்து எங்கு சென்றீர்

தேற்றம்

“தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது”

சிவமயம்

கந்தர்சஷ்டி கவசம்

காப்ய

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர வமரம் புரிந்து
குமரனடி நெஞ்சே குறி

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்லிணையோம் துன்பம்போம்நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலர ருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம்பாடக் கிண்கிணி யாட
மைய னடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்றி
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
தேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரர ரர
ரிவண பவச ரிரிரி ரிரி
விணபவ சரவ வீரா நமோநம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென

வசர வணப வருக வருக

அசரர் குடி கெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயும் கிலியும் அடையுடன் சௌவும்
உய்யொளி சௌவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி வையும்
நிலைபெற் றொன்முன் நித்தமும் மொளிரும்
சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈற்று செவியில் இலகுகுண் டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப்பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இருதொடையழகும் இணைமுழந் தாளும்
திரிவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செககண செககண செககண செககண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுடிசு டிகுகுண டிகுண
ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
டகுடகு டிகுடிசு டங்கு டிங்கு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ

மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலகணைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிறை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும பின்னவ னிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க

முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதுமெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் னோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூ தம் வாலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புளைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்ப்படு மண்ணையும்
 கனகபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரு மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளங்களும்
 என்பெயர் சொல்ல இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்டமுடி மண்டையும்
 பாவை களுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனை
 ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தர்களெனைக் கண்டாற் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிசெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்சை முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூ ரான்
 கடுவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விசங்கள் எளிதினி லிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்
 சூலைசூயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றணைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமுடம் எனக்குறவாக வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்காக
 உன்னைத் துதிக்க உனதிரு நாமம்
 சரவண பவனே சைமொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொழி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பனை

இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரர் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் நாடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரகி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்தி பெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன
 வாழ்க வாழ்வென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவரு வாகிக்

கந்தர் சஷ்டி கவசம் மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நிறணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவார்
 மாற்றால ரெல்லாம் வந்து வணங்குவார்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடு
 நவமேத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாக
 குரபத் மாவைத் தணித்தகை யதனால்
 இருபத் தோழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினிலிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலராடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவலும்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

நவீந் நவிலல்

எமது குடும்ப குலதிலகரும் தலைவருமாகிய திரு.செல்லையா சங்கரப்பிள்ளை அவர்களின் இறுதிக்கிரியையில் நேரில் வருகைதந்து அனுதாபம் தெரிவித்தோர்க்கும் தொலைபேசி, தொலை நகர்வு, கடிதங்கள், தந்திகள் மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்தோர்க்கும் இன்றைய அந்தியேட்டி வைபவத்திற்கு வருகை தந்து சிறப்பித்த குருமாருக்கும் அன்பர்களுக்கும் இம்மலரை எழுதியுதவிய பிரசங்கபூஷணம் சுழிபுரம் நடேசன் சிவசண்முகமூர்த்தி B.A.Dip.in.Ed அவர்கட்கும் இம்மலரை மிகக் குறுகிய காலத்தில் யாவர்களது கைகளிலும் மலர சிறந்த முறையில் அச்சிட்டுதவிய சங்காணை திருமொழி அச்சகத்தாருக்கும் எம் உளங்கனிந்த நன்றியினை நவில்கின்றோம்.

மனைவி,

மக்கள், மருமக்கள்,

பேர்.

மாதகல்

22.04.2005

வம்சா விருட்சம்

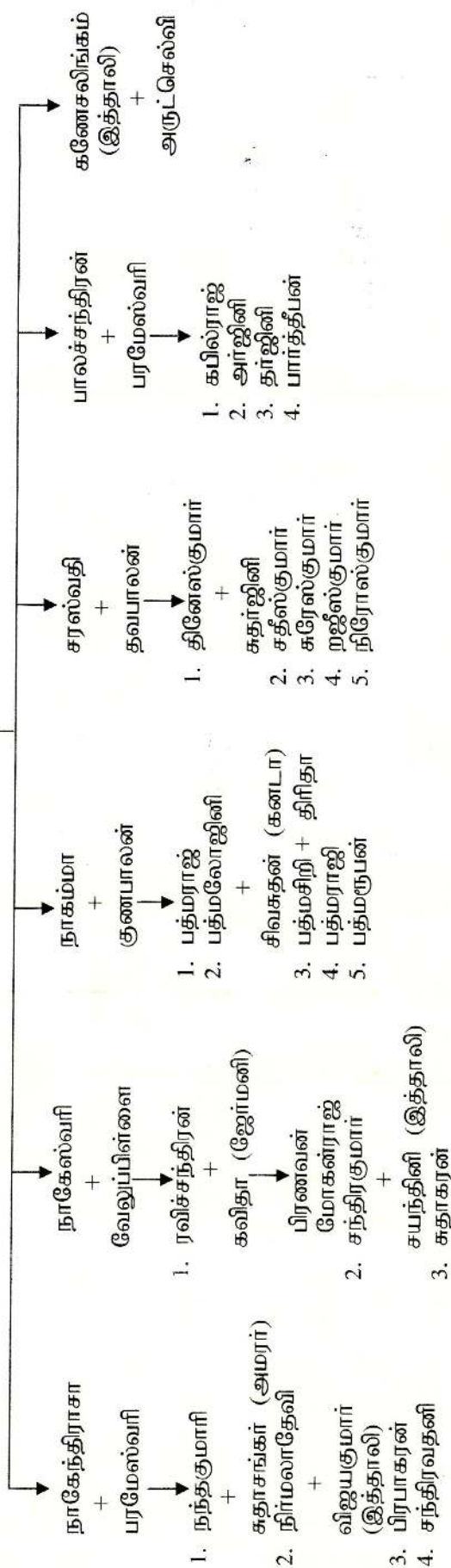
செல்லையா + தங்கரத்தினம்

வினாசித்தம்பி + தங்கமுத்து

சங்கரப்பிள்ளை

இலட்சுமி

+

நிசாந்தினி
நிவேதன்
விஜயகுமார்

நிர்மலாதேவி (இத்தாலி)
சிவகுமார் (இத்தாலி)
தூர்க்காதாரசினி (இத்தாலி)

கீதாசாரம்

- ◆ எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
- ◆ எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
- ◆ எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
- ◆ உன்னுடையது எதை இழந்தாய் எதற்காக நீ அழுகிராய்?
- ◆ எதை நீ கொண்டு வந்தாய்? அதை நீ இழப்பதற்கு.
- ◆ எதை நீ படைத்திருக்கிராய், அது வீணாகுவதற்கு.
- ◆ எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ, அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
- ◆ எதை கொடுத்தாயோ, அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
- ◆ எது இன்று உன்னுடையதோ, அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிவிடும்.
- ◆ மற்றொரு நன் அது வேறொருவருடையதாகும்.
- ◆ இந்த மாற்றம் உலக நியதியாகும்.